

Interview

Van een onzer verslaggevers

WILLEMSTAD - „Organiseer niet om de haverklap een nieuw referendum, want dat veroorzaakt alleen maar maatschappelijke onrust en gaat lijken op een gemakkelijk alibi om niet te doen wat werkelijk nodig is: je land ontwikkelen en beter maken.” Het *Antilliaans Dagblad* sprak twee personen die bijna een kwart eeuw geleden verantwoordelijk waren voor het referendum van 1993: Lucita Moenir Alam en Arjen van Rijn. Hoe kijken ze terug? Welke lessen zijn geleerd? „Het zelfbeschikkingsrecht kan alléén via een referendum worden uitgeoefend, maar alstublieft geen overkill.”

Wat betekent de datum van 19 november 1993 voor u allebei?

Moenir Alam: „Jaarlijks gaan rondom deze dagen mijn gedachten altijd even terug naar de hectische en spannende dagen van nu alweer zo'n 23 jaar geleden die wij als Komishon Referendum Kòrsou (KRK) meemaakten. We achtten het alle zes onze heilige plicht om het referendum zo te organiseren dat het een waachtige en zorgvuldige uitoefening van het zelfbeschikkingsrecht door het volk zou opleveren. Ik blijf nog altijd bijzonder trots op de manier waarop de bevolking het referendum heeft omarmd als

‘Zelfbeschikking geen

democratisch instrument.” Van Rijn: „Voor mij is het ook nog steeds een magische datum, de eerste keer dat de Curaçaoënaars zich vrij en rechtstreeks konden uitlaten over hun staatkundige toekomst. Dat was in 1954 en ook daarna nog niet vertoond. Het was de moeder van alle referenda die sindsdien op alle Antilliaanse eilanden zijn gehouden. Ik ben nog steeds trots en dankbaar dat ik daaraan heb mogen bijdragen.”

Hoe kwam het tot het referendum?

Moenir Alam: „Begin 1993 las ik in de krant dat het eilandsbestuur doende was een referendum over de staatkundige toekomst in elkaar te zetten en als iemand die zich in studie en werk nogal met VN-dekolonisatie-issues bezighield, wekte dit natuurlijk mijn speciale belangstelling. Toen bleek dat men met de gedachte speelde om er maar één vraag van te maken, in de zin van ‘al dan niet los van de Nederlandse Antillen’, ben ik als bezorgde burger in actie gekomen. Samen met de vakbond en de universiteit is er een symposium georganiseerd waarbij zowel buitenlandse als binnenlandse experts hun licht lieten schijnen over hoe een dergelijk referendum eruit zou moeten zien. Naar aanleiding hiervan heeft de toenmalige gedeputeerde voor Staatkundige

Bijna een kwart eeuw terug: gedeputeerde Dito Mendes de Gouveia (midden) ontvangt het verslag van de referendumcommissie met vlnr.: Arjen van Rijn, John Jacobs, Lucita Moenir Alam en Dito Abbad.

Structuur mij gevraagd om met een commissie aan de slag te gaan. Ik heb toen meteen voorgesteld om een staatsrechtjurist van het niveau van een Arjen van Rijn, werkzaam op de UNA, als secretaris aan te wijzen. Voorts een expert van de Dekolonisatie-Unit van de Verenigde Naties en als adviseur de Nederlandse hoogleraar Gilhuis, die een uitstekend boek over referenda had gepubliceerd. John Jacobs en Dito Abad werden door de werkgeverssector en de ngo's (niet-gouvernementele organisaties, red.), inclusief de Raad van Kerken, voorgedragen. Mijn eigen kandidatuur werd ondersteund door de vakbonden, met name onderwijsbond Sitek. Met zijn zessen vormden wij een ijzersterk en collegiaal team, en dat was maar goed ook.”

Wat bedoelt u met het laatste?

Moenir Alam: „In eerste instantie kregen we alleen opdracht om het referendum in elkaar te zetten. We hadden het lef om een volwaardige vraagstelling met vier opties te formuleren, waarvan er twee politiek nogal gevoelig lagen en die tot dan toe niet aan de bevolking waren voorgelegd, namelijk of wij onderdeel wilden worden van Nederland - de integratie-optie - en of wij volledig onafhankelijk wilden worden. Dat deed veel stof opwaaien, maar we kregen uiteindelijk toch de politieke steun, de VN-expert verzuchtte tegen ons dat hij nergens ter wereld een referendumcommissie een dergelijk harde en kritische bejegening had zien ondergaan. Het kwam als een verrassing, maar ook als een mooie uitdaging dat wij vervol-

gens ook belast werden met de organisatie en uitvoering van het referendum. Er zouden intensieve maanden volgen, zelf werd ik vrijgesteld van mijn werk bij BBB (Bureau Buitenlandse Betrekkingen, red.) om de coördinatie te kunnen voeren. Het mooiste vond ik de democratische boost die het

referendum veroorzaakte. De voorlichtingscampagne, met behulp van bekwaame professionals, liep als een trein, van jingle, slogans tot boletins. Ook de fora die de KRK organiseerde gaven een platform aan burgers die met verve hun voorkeur voor optie A, B, C of D wisten te etaleren. Los daarvan stond het

Advertentie

EXECUTORIALE VERKOOP

Op dinsdag 20 december 2016, des morgens om 10.00 uur zal, ten overstaan van notaris mr A.M.P. Eshuis, of diens waarnemer, te zijnen kantore aan de **Rooi Catootjeweg 1** op Curaçao, krachtens artikelen 3:254 juncto 3:268 van het Burgerlijk Wetboek in het openbaar worden verkocht, eerst bij opbod en vervolgens bij afmijning:

een perceel grond, gelegen in het Tweede District van Curaçao te "CAS GRANDI", bekend als kavel nummer 2 van het verkavelingsplan CAS GRANDI, ter grootte van éénuizend tweehonderd en twintig vierkante meter (1.220 m²), nader omschreven in meetbrief nummer 552 van negentienhonderd vier en tachtig, plaatselijk bekend als Kaya Bach kavel 2 (voorheen genaamd Cas Grandi kavel 2), en al hetgeen verder daartoe door aard, bestemming of natrekking behoort.

De veilingvoorwaarden liggen vanaf **acht (8) dagen** voor de veiling ter inzage ten voornoemde kantore. Deze voorwaarden houden onder meer in de bepaling dat van iedereieder beider gevorderd kan worden dat hij, ter nakoming van zijn bod en verdere verplichtingen, een bankgarantie of andere zekerheid stelt. De executant behoudt zich het recht voor de veiling uit te stellen en op te houden zonder de verplichting daarvoor de reden(en) te noemen.

Een ieder kan tot veertien (14) dagen vóór de veiling een schriftelijk bod, tot het op grond van art. 3:268 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek onderhands verkopen van bovenvermelde onroerende zaak, bij de ondergetekende notaris uitbrengen.

NOTARISKANTOOR ESHUIS
Rooi Catootjeweg 1
Alhier.
Telefoon: 736-5222 – Fax: 736- 5223
e-mail: palm@notaris-eshuis.com

Advertentie

EXECUTORIALE VERKOOP

Op **vrijdag 2 december 2016**, des morgens om 10.00 uur zal, ten overstaan van notaris mr. I.W.R. Naaldijk of diens waarnemer, te zijnen kantore aan de Kaya W.F.G (Jombi) Mensing 32 op Curaçao, krachtens artikel 3:268 van het Burgerlijk Wetboek in het openbaar worden verkocht, eerst bij opbod en meteen daaropvolgend bij afmijning:

Het tot 6 december 2034 lopend recht van erfpacht op een perceel grond gelegen in het tweede van Curaçao, bekend als Blok ZZ kavel nummer 1 van het verkavelingsplan "Santa Rosa Herziening en Uitbreiding", ter grootte van 585m², nader omschreven in meetbrief nummer 518 van 30 augustus 1974, met het daarop gebouwde, plaatselijk bekend als **Acaciastraat ZZ1** (ook bekend als Acaciastraat 57).

De veilingvoorwaarden zullen 8 dagen voor de verkoopdatum ter inzage liggen ten kantore van voornoemde notaris. Deze condities houden onder meer in dat iedereieder zich dient te identificeren en dat van iedereieder beider gevorderd kan worden dat hij ter nakoming van zijn bod en verdere verplichtingen, een bankgarantie stelt ten belope van de geboden koopsom vermeerderd met de veilingkosten.

De executant behoudt zich het recht voor de veiling uit te stellen en op te houden zonder de verplichting daarvoor de reden(en) te noemen.

Een ieder kan tot veertien (14) dagen voor de veiling een schriftelijk bod, tot het onderhands verkopen van bovenvermeld onroerend goed, bij de ondergetekende notaris uitbrengen.

NOTARISKANTOOR NAALDIJK
Kaya W.F.G. (Jombi) Mensing 32
Tel: 461-2219/fax:461-2422.